

شکل ۱۹-۲

مثال: شدت میدان الکتریکی بین دو صفحه موازی که با فاصله ۴ سانتی متر از یکدیگر قرار گرفته اند و مشابه شکل (۱۹-۲) به ولتاژ ۱۰ ولت متصل شده چقدر است؟

$$E = \frac{V}{d} = \frac{10}{4 \times 10^{-2}} = \frac{10^3}{4} = 250 \left[\frac{V}{m} \right]$$

مثال: فاصله بین دو صفحه موازی که به ولتاژ ۲۰ ولت وصل شده اند چند متر باشد تا شدت میدان الکتریکی بین دو صفحه ۴۰ ولت بر متر باشد.

$$E = \frac{V}{d} \Rightarrow d = \frac{V}{E}$$

$$d = \frac{20}{40} = \frac{1}{2} = 0.5 [m]$$

آزمون پایانی (۲)

- ۱- لایه والانس هر اتم با چند الکترون تکمیل می شود؟
الف - ۲ ب - ۸ ج - ۱۸ د - ۳۲
- ۲- جسمی که در آن الکترون های والانس به آسانی از یک اتم به اتم دیگر منتقل شوند..... نامیده می شود.
الف - عایق ب - نیمه هادی ج - ظرفیتی د - هادی
- ۳- سهم انرژی الکترون های والانس در هادی ها نسبت به عایق ها چگونه است؟
الف - زیاد ب - کم ج - متوسط د - نمی توان تعیین کرد.
- ۴- علت استفاده از مس در صنعت برق چیست؟
الف - در طبیعت فراوان است. ب - الکترون والانس را راحت آزاد می کند.
ج - مقرون به صرفه است. د - همه موارد
- ۵- کدام گزینه در مورد تعداد الکترون های مدار والانس عایق ها صحیح است؟
الف - $4 <$ تعداد الکترون ها ب - $4 >$ تعداد الکترون ها
ج - $3 <$ تعداد الکترون ها د - $8 >$ تعداد الکترون ها
- ۶- الکترون های والانس در عایق ها از مدار خود جدا می شوند.
الف - به آسانی ب - به سختی ج - بدون انرژی د - با کمی انرژی
- ۷- اصطلاح «دی الکترونیک» برای کدام گروه از موارد به کار می رود؟
الف - هادی ها ب - عایق ها ج - نیمه هادی ها د - فلزات
- ۸- «میکا» از نظر هدایت الکترونیکی در ردیف کدام یک از گروه ها قرار دارد؟
الف - عایق ها ب - هادی ها ج - نیمه هادی ها د - کریستال ها
- ۹- تعداد الکترون های والانس نیمه هادی ها چند الکترون است؟
الف - ۲ ب - ۳ ج - ۴ د - ۸
- ۱۰- نحوه اتصال اتم ها در نیمه هادی ها است.
الف - به شکل دایره ب - به صورت شبکه کریستالی
ج - به شکل بیضی د - به صورت خطوط نیم دایره

۱۱- کدام گزینه در مورد نیمه هادی ها صدق می کند؟

الف - با ناخالص کردن نیمه هادی ها میزان تمایل آن ها به آزاد کردن الکترون کاهش می یابد.

ب - آزاد کردن الکترون به تعداد مدارهای اتم مورد نظر بستگی دارد.

ج - نیمه هادی ها در شرایط عادی تمایلی به گرفتن یا دادن الکترون ندارند.

د - آزادسازی الکترون به مقدار انرژی داده شده به لایه والانس بستگی ندارد.

۱۲- عدد اتمی عناصر را با حروف اختصاری نشان می دهند.

الف - P ب - N ج - e د - Z

۱۳- عدد اتمی عنصری برابر با ۳۰ است. تعداد مدارهای این عنصر چند مدار می باشد؟

الف - ۴ ب - ۵ ج - ۶ د - ۷

۱۴- عنصری با عدد اتمی ۶۱ از نظر هدایت الکتریکی در کدام گروه قرار دارد؟

الف - عایق ها ب - هادی ها ج - نیمه هادی ها د - نمک ها

۱۵- اگر عدد اتمی عنصری برابر با ۳۴ باشد، لایه والانس آن دارای چند الکترون است؟

الف - ۳ ب - ۴ ج - ۵ د - ۶

۱۶- تعداد الکترون های مدار آخر عنصری ۵ است. این عنصر از نظر هدایت الکتریکی به کدام گروه تعلق دارد؟

الف - هادی ها ب - نیمه هادی ها ج - عایق ها د - کریستال ها

۱۷- کدام یک از عناصر زیر دارای ۴ الکترون والانس است؟

الف - شیشه ب - مس ج - ژرمانیم د - نقره

۱۸- نحوه قرار گرفتن اتم های نیمه هادی ها در کنار هم به صورت است.

۱۹- در اجسام رسانا الکترون های لایه والانس اتم ها به راحتی آزاد می شوند. صحیح غلط

۲۰- در شرایط عادی نیمه هادی ها تمایلی به دریافت یا از دست دادن الکترون ندارند. صحیح غلط

۲۱- دو ذره بار الکتریکی $6 \mu\text{C}$ و $8 \mu\text{C}$ در فاصله 4 cm از هم قرار گرفته اند. اندازه نیرویی که این دو ذره بر هم وارد

می کنند چند نیوتن است؟ ($k = 9 \times 10^9$)

۲۲- اگر بار الکتریکی $2 \mu\text{C}$ در نقطه ای از یک میدان الکتریکی به شدت $\left(2 \times 10^5 \frac{\text{N}}{\text{C}}\right)$ قرار گیرد چه نیرویی به این

بار وارد می شود؟

۲۳- بار الکتریکی $2 \mu\text{C}$ در یک میدان الکتریکی تحت اثر نیروی 0.08 نیوتن قرار می گیرد. اندازه شدت این میدان

چند نیوتن بر کولن است؟

۲۴- دو بار الکتریکی q_1 و q_2 که در فاصله d از یکدیگر قرار گرفته اند نیرویی برابر F بر هم وارد می کنند. اگر هر

یک از بارها را نصف کنیم، فاصله بین دو بار چه تغییری باید کند تا نیروی بین دو بار همان F باشد؟

۲۵- هرگاه شدت میدان الکتریکی بین دو صفحه که در فاصله 20 سانتی متر از یکدیگر قرار گرفته اند

برابر 50 ولت بر متر باشد، ولتاژ اعمال شده به این صفحات چند ولت است؟

خودآزمایی عملی

۱- مداري را مطابق شکل ۱۲-۲ در نظر بگیرید و در صورت امکان عملاً ببندید. در مراحل مختلف بین دو نقطه A و B قطعات زیر را قرار دهید و وضعیت روشنایی لامپ را مشاهده و ثبت کنید.

الف - گیره کاغذ (مشابه شکل ۱۲-۲)

ب - مداد پاک کن

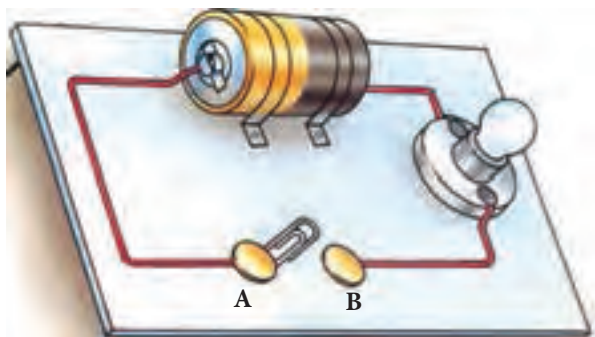
ج - بدنه پلاستیکی خودکار

د - یک قطعه سیم مسی

هـ - یک قطعه میله برنجی

و - یک تکه چوب

ز - یک قطعه لاستیک

شکل ۱۲-۲- مدار ساده الکتریکی

۲- از مجموعه مشاهدات خود چه نتیجه‌ای می‌گیرید؟

مطالب مربوط به سؤالاتی را که نتوانسته‌اید پاسخ دهید مجدداً مطالعه و آزمون را تکرار کنید.

واحد کار مبانی الکتریسته

فصل سوم: آشنایی با قطعات و کمیت های الکتریکی

هدف کلی

آشنایی با مقاومت ها و کمیت های الکتریکی

هدف های رفتاری: در پایان این فصل انتظار می رود که فراگیر بتواند:

- ۱- کمیت های الکتریکی ولتاژ، جریان و مقاومت را با ذکر روابط و واحد توضیح دهد.
- ۲- انواع مقاومت های الکتریکی را نام برده و طرز کار هر یک را توضیح دهد.
- ۳- مقدار مقاومت های اهمی چهار رنگ، پنج رنگ را با کمک کدهای رنگ تعیین کند.

ساعت		
جمع	عملی	نظری
۶	-	۶

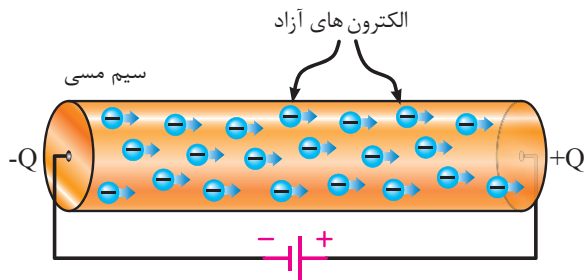
- ۱- با زدن کلید اصلی برق نیروگاه، چه مدت زمانی طول می کشد تا جریان برق به مصرف کننده برسد؟
- الف - یک دقیقه
ب - کمتر از چند صدم ثانیه
ج - به طول مسیر بستگی دارد.
د - رابطه ای بین این دو نیست.
- ۲- آیا جریان برق قابل رؤیت است؟
- الف - بله
ب - خیر
ج - به نوع سیم بستگی دارد.
د - به نوع جریان بستگی دارد.
- ۳- منظور از پتانسیل الکتریکی چیست؟
- الف - مقدار جریان عبوری از مدار
ب - سرعت انتقال جریان
ج - مقدار بار الکتریکی که کار را انجام دهد.
د - کاری که بر روی ذره باردار انجام می شود.
- ۴- رشته حرارتی یک سماور برقی برای ایجاد گرما چه خاصیتی را از خود نشان می دهد؟
- الف - مقاومتی
ب - لوله مارپیچ
ج - سیم پیچی
د - عایقی
- ۵- ولوم یک رادیو چیست؟
- الف - مقاومت متغیر
ب - کلید گردان
ج - کلید مرحله ای
د - شیرگردان
- ۶- عامل کنترل کننده خودکار روشن و خاموش کردن چراغ های خیابان ها و معابر عمومی چیست؟
- الف - مدارهای صنعتی
ب - مقاومت تابع نور
ج - کلیدهای قطع و وصل
د - دیود نور دهنده
- ۷- چرا در صورت وصل کردن بعضی از مصرف کننده ها به پریز برق و راه اندازی آن ها سیم های برق گرم می شود؟
- الف - دمای محیط زیادتر از حد استاندارد است.
ب - طول سیم کمتر از حد استاندارد است.
ج - ولتاژ اعمال شده کمتر از حد نیاز است.
د - جریان عبوری از سیم موردنظر زیاد است.
- ۸- کدام یک از مواد زیر هادی خوبی نیست؟
- الف - مس
ب - نقره
ج - طلا
د - میکا
- ۹- برای افزایش میزان هدایت نیمه هادی ها باید آن ها را کرد.
- الف - خالص
ب - ناخالص
ج - از هسته جدا
د - مشترک
- ۱۰- انرژی داده شده به یک ماده دی الکتریک بین الکترون های آن تقسیم می شود.
- الف - اتم - مدار والانس
ب - الکترون های - مدار والانس
ج - الکترون های - مدار M
د - اتم - مدار M

۳- کمیت‌های الکتریکی

۳-۱- شدت جریان

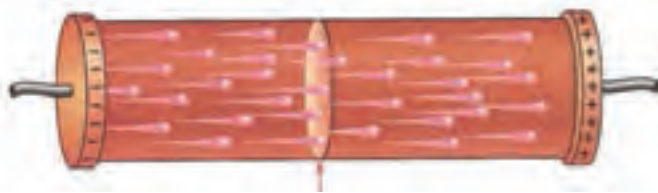
چنانچه بخواهیم از انرژی الکتریکی برای انجام کاری استفاده کنیم می‌بایست الکتریسیته تولید شده را به حرکت درآوریم و در مدار جاری کنیم. به عبارت دیگر اگر بتوانیم با دادن انرژی به مدار والانس یک اتم، الکترون‌های آن را آزاد کنیم و در یک مسیر حرکت دهیم «جریان الکتریکی» به وجود می‌آید.

انرژی داده شده به مدار

شکل ۳-۱- میزان جریان الکتریکی از مجموع انرژی الکترون‌هایی که انرژی آن‌ها در یک جهت است، به وجود می‌آید.

انرژی الکترون‌های آزادی که در یک جهت هستند با هم جمع می‌شوند و انرژی آزاد شده بیشتری را برای انجام کار در اختیار ما قرار می‌دهند. تعداد الکترون‌هایی که انرژی هم جهت دارند میزان شدت جریان الکتریکی را تعیین می‌کنند. (شکل ۳-۱)

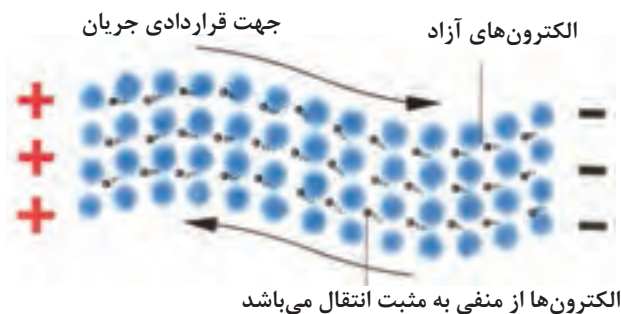
شکل ۳-۲- عبور بار الکتریکی از یک نقطه سیم در طی زمان معین را جریان الکتریکی می‌نامند.

شدت جریان الکتریکی را با حرف (I) نشان می‌دهند. بنا به تعریف مقدار بار الکتریکی (الکترون‌های آزاد) که از یک نقطه سیم در طی مدت زمانی معین عبور می‌کند «شدت جریان الکتریکی» می‌نامند. (شکل ۳-۲)

اگر بار الکتریکی را با q (بر حسب کولن C)، زمان را با t (بر حسب ثانیه S) نشان دهیم شدت جریان I (بر حسب آمپر A) از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$I = \frac{q}{t} \Rightarrow \text{آمپر (A)} = \frac{\text{کولن (C)}}{\text{ثانیه (S)}}$$

چون عامل به وجود آمدن جریان الکتریکی، حرکت الکترون‌هاست و این ذرات دارای بار منفی هستند، لذا جهت حرکت واقعی الکترون‌ها از قطب منفی به سمت قطب مثبت است ولی براساس قرارداد، جهت جریان الکتریکی را در مدارها از قطب مثبت به سمت قطب منفی در نظر می‌گیرند.

شکل ۳-۳- جهت حرکت اصلی و قراردادی جریان الکتریکی

شکل ۳-۳ این مطلب را نشان می دهد. بنا به تعریف، مثبت بودن بارها را با عنوان زیاد بودن و منفی بودن بار را با عنوان کم بودن بار در نظر می گیرند. در رابطه (I) اگر به جای پارامترهای (t,q) مقدار واحد را قرار دهیم تعریف یک آمپر به دست می آید.

$$1(A) = \frac{1(C)}{1(s)}$$

یعنی هرگاه بار الکتریکی معادل یک کولن در مدت زمان یک ثانیه از یک نقطه معین مانند شکل ۳-۴ عبور کند شدت جریانی برابر یک آمپر در سیم جاری شده است. یک کولن بار الکتریکی موجود در یک جسم برابر است با:

$$1 \text{ کولن} = 6/28 \times 10^{18} \text{ الکترون}$$

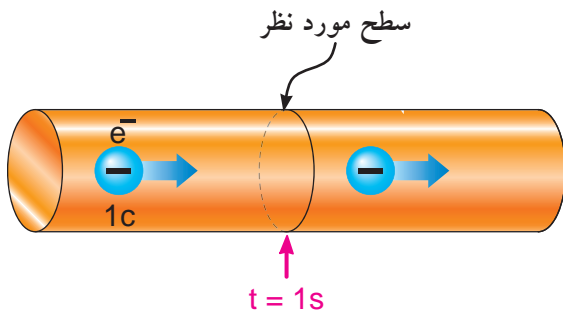
مثال: اگر باری برابر با ۶ کولن در طی مدت ۳ ثانیه از سیمی مطابق شکل ۳-۵ عبور کند، چند آمپر جریان در مدار جاری شده است؟

حل:

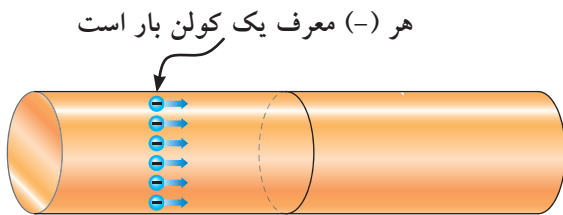
$$I = \frac{q}{t} = \frac{6}{3} = 2 [A]$$

حرکت الکترون های آزاد در درون سیم به صورت «ضربه ای» صورت می گیرد. یعنی در مدارهای والانس، الکترون ها با یکدیگر برخورد می کنند و از اتمی به اتم دیگر منتقل می شوند. سرعت این ضربه ها در حدود سرعت سیر نور (۳۰۰۰۰۰ کیلومتر در ثانیه) است. (شکل ۳-۶)

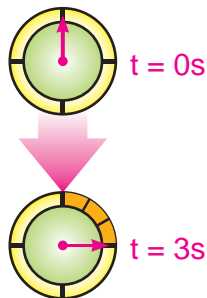
چون اتم ها خیلی به هم نزدیک هستند به محض وارد شدن الکترون آزاد جدید آن الکترون انرژی خود را به الکترون دیگر می دهد و آن را دفع می کند و به سمت دیگر می راند. (شکل ۳-۷)

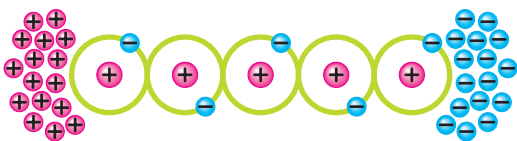
شکل ۳-۴ حرکت الکترون از سطح مورد نظر در یک ثانیه

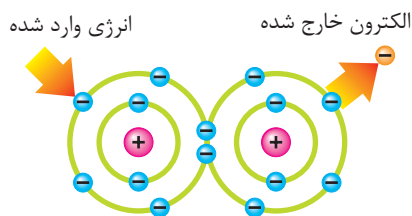
هر (-) معرف یک کولن بار است

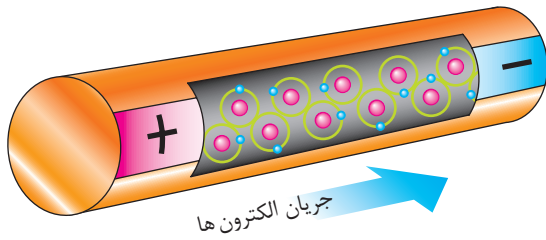
شکل ۳-۵ تعداد الکترون هایی که از سطحی مشخص در طی سه ثانیه می گذرند.

شکل ۳-۶ حرکت الکترون ها از سمت پتانسیل مثبت به سمت پتانسیل منفی است

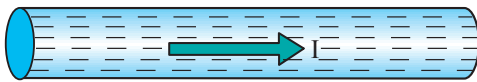
شکل ۳-۷ جابه جایی الکترون در اثر انرژی

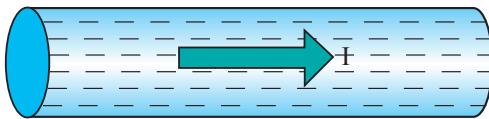
شکل ۸-۳- نمایشی از ضربه های انرژی به الکترون ها

شکل ۹-۳- شکل ظاهری یک نمونه آمپر متر

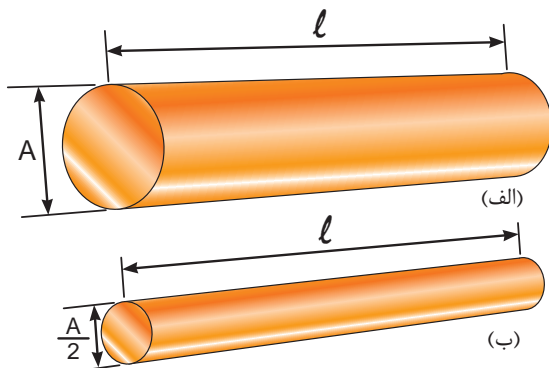

الف- تراکم جریان زیاد

ب- تراکم جریان کم

شکل ۱۰-۳- شدت جریان عبوری در هر دو سیم با هم مساوی است ولی سطح مقطع سیم (ب) بزرگ تر از سیم (الف) است.

شکل ۱۱-۳- تصویر دو سیم با سطح مقطع های مختلف

ضربه های انرژی که از یک الکترون به الکترون دیگر برخورد می کند و باعث جابه جایی آن می شود را در اصطلاح جریان الکتریکی می نامند. در شکل ۸-۳ ضربه های انرژی وارد شده به الکترون ها را مشاهده می کنید.

در مدارهای الکتریکی برای اندازه گیری جریان از وسیله ای به نام آمپر متر که علامت اختصاری آن A است، استفاده می شود. شکل ۹-۳ تصویر یک نمونه آمپر متر را نشان می دهد.

یکی از مشخصه هایی که در بحث جریان مطرح می شود «تراکم» یا «چگالی» جریان است.

طبق تعریف، مقدار معینی جریان الکتریکی که از واحد سطح مقطع سیم می تواند عبور کند را تراکم جریان می گویند.

$$j = \frac{I}{A}$$

تراکم جریان از رابطه:

و بر حسب $\frac{\text{A}}{\text{mm}^2}$ آمپر بر میلی متر مربع محاسبه می شود. (شکل ۱۰-۳)

$$I = \text{جریان عبوری از سیم}$$

$$A = \text{سطح مقطع سیم بر حسب میلی متر مربع}$$

از چگالی جریان در تعیین ماکزیمم جریان قابل تحمل در سیم ها استفاده می شود. به عنوان مثال اگر بخواهیم جریانی معادل ۵ آمپر را از دو سیم طبق شکل ۱۱-۳ عبور دهیم، مشاهده می شود که تراکم و فشردگی الکترون های جاری در سیم شکل (ب) از سیم (الف) بیشتر است. زیرا سطح مقطع سیم (ب) از سیم (الف) کوچک تر است.

۲-۳- اختلاف سطح الکتریکی و چگونگی ایجاد آن به وسیله انرژی های مختلف

همان طوری که می دانید برای انجام کار باید انرژی الکتریکی در حال حرکت باشد. نیرویی را که باعث به وجود آمدن جریان الکتریکی در مدار می شود «نیروی محرکه الکتریکی یا EMF^۱» می نامند. بنا به تعریف هر بار الکتریکی که بتواند بار الکتریکی دیگری را با عمل جذب یا دفع به حرکت درآورد کاری انجام می شود. لذا به نیروی محرکه ای که بتواند بار الکتریکی را به حرکت درآورد «پتانسیل الکتریکی» می گویند. (شکل ۳-۱۲)

«پتانسیل» یا «ولتاژ» به اختصار، توانایی انجام کار نیز نامیده می شود.

وقتی دو بار غیرهم نام مورد بررسی قرار می گیرند، در حقیقت اختلاف پتانسیل بین آن دو، مورد توجه است. به همین دلیل در مدارهای الکتریکی اغلب ولتاژ را تحت عنوان اختلاف پتانسیل بیان می کنند. زیرا میزان کاری که روی دو ذره باردار انجام می شود به پتانسیل اولیه آن ها بستگی دارد. (شکل ۳-۱۳)

پتانسیل الکتریکی از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$V = \frac{W}{q} = \frac{\text{(کار انجام شده)}}{\text{(بار الکتریکی)}} \text{ (ولتاژ)}$$

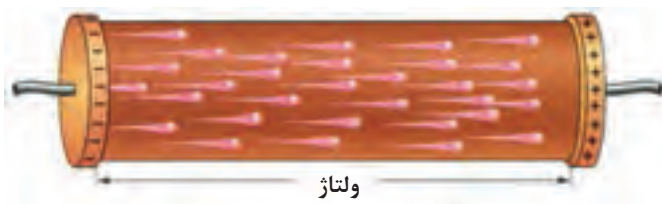
هرگاه کار بر حسب ژول و مقدار بار الکتریکی بر حسب کولن باشد پتانسیل الکتریکی بر حسب ولت بدست می آید.

تعریف واحد ولت:

$$1(V) = \frac{1(J)}{1(C)}$$

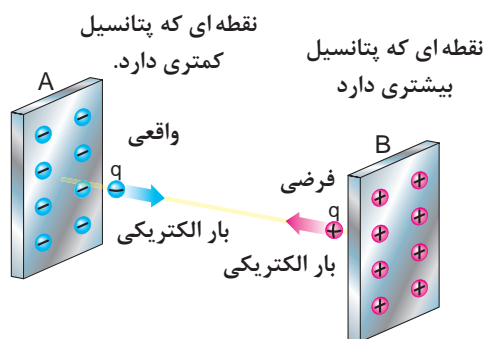

الف - الکترون های آزاد در حال حرکت نامنظم

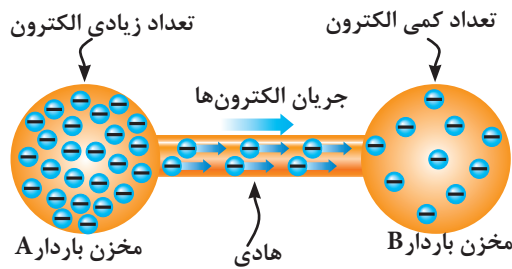

ب - الکترون های آزاد تحت تأثیر ولتاژ

شکل ۳-۱۲

شکل ۳-۱۳- ذره باردار q که دارای بار منفی کمتر است جذب نقطه ای که دارای بار مثبت زیادتر است، می شود.

شکل ۳-۱۴- چگونگی حرکت الکترون‌ها از مخزن بار بیشتر به مخزن کمتر.

شکل ۳-۱۵- چند نمونه پیل

شکل ۳-۱۶- دو نمونه ولت متر

به همین ترتیب برای اختلاف پتانسیل بین دو نقطه A و B در شکل ۳-۱۴ می‌توانیم، بنویسیم:
 $V = V_A - V_B = V_{AB}$ اختلاف پتانسیل^۱

$$\Rightarrow V_{AB} = \frac{W_{AB}}{q}$$

$W = W_A - W_B = W_{AB}$ ^۲ کار انجام شده
 ولتاژهایی که در کارهای روزمره با آن سروکار داریم عبارتند از:

۱/۵ ولت - ولتاژ پیل‌های خشک (قلمی)

۹ ولت - ولتاژ پیل‌های کتابی

۱۲ ولت - ولتاژ باتری‌های ماشین

۲۲۰ ولت - ولتاژ منازل مسکونی

۳۸۰ ولت - ولتاژ مراکز صنعتی

در رسم مدارها، پیل‌ها (باتری‌ها) را با علامت: $\begin{matrix} + \\ | \\ - \end{matrix}$ نشان می‌دهیم. در شکل ۳-۱۵ تصویر چند نوع پیل نشان داده شده است.

برای اندازه‌گیری ولتاژ از وسیله‌ای به نام ولت متر که علامت اختصاری آن به صورت $\text{---} \text{V} \text{---}$ است استفاده می‌شود. (شکل ۳-۱۶)

نیروی محرکه الکتریکی (ولتاژ) را می‌توان با استفاده از انرژی‌های مختلف تولید کرد که در این جا به اختصار با چگونگی تولید انرژی الکتریکی از روش‌های مختلف آشنا می‌شویم.

۱ - $V_{AB} - B, A$ اختلاف پتانسیل بین دو نقطه (مخزن)

۲ - $W_{AB} - B, A$ اختلاف کار انجام شده روی ذره باردار (q) بین دو نقطه (مخزن)

۳-۳- روش های تولید مصرف الکتریسته

۳-۳-۱- تولید الکتریسته

در اثر آزاد شدن الکترون ها از اتمشان، الکتریسته بوجود می آید. چون الکترون های والانس بیش از سایر الکترون ها از هسته دورند و هم چنین بالاترین سطح انرژی را دارند، به آسانی آزاد می شوند.

انرژی داده شده به لایه ی والانس بین الکترون های آن لایه تقسیم می شود. در نتیجه هرچه الکترون های والانس موجود بیشتر باشد هر الکترون انرژی کمتری دریافت می کند. اگر در اتمی تعداد الکترون های والانس کمتری داشته باشد، الکترون های هر اتم مقدار انرژی بیشتری دریافت خواهد کرد و به راحتی از مدار خود خارج خواهد شد.

شکل (۱۷-۳) تصویر کلی از روش های تولید الکتریسته را نشان می دهد.

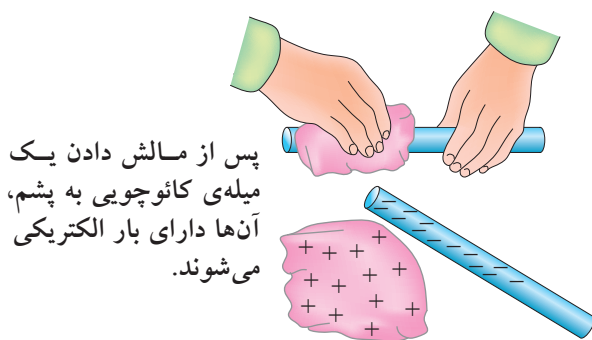

شکل ۱۷-۳ روش های تولید الکتریسته

الکتریسته حاصل از اصطکاک (مالش):

هرگاه دو جسم مانند پارچه ابریشمی را با میله شیشه ای یا یک میله کائوچویی را به پارچه پشمی مالش دهیم، بار الکتریکی تولید می شود. به این بارها «الکتریسته ساکن» می گویند.

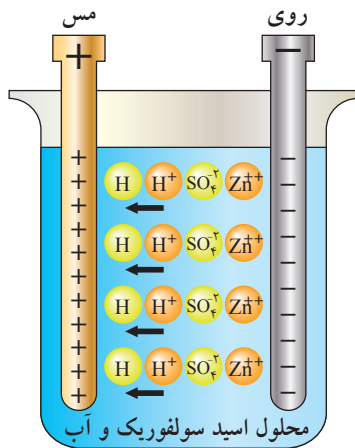
الکتریسته ساکن هنگامی بوجود می آید که جسمی الکترون هایش را به جسم دیگر منتقل کند. در سطح ماده، اتم هایی وجود دارد که بر خلاف سایر اتم های ماده نمی توانند با اتم هایی دیگر درگیر شوند. در نتیجه آن ها در سطح خارجی چند الکترون آزاد دارند و به همین دلیل عایق هایی مانند شیشه و کائوچو می توانند الکتریسته ساکن را تولید کنند. بر اثر مالش، در اتم های سطح خارجی برای آزاد کردن الکترون ها انرژی حرارتی به وجود می آید که به آن اثر تریبو الکتریک (TRIBOELECTRIC) نیز می گویند.

شکل ۱۸-۳- الکتریسته مالشی (اثر تریبو الکتریک)

الکتریسیته حاصل از فعل و انفعالات شیمیایی:

برخی مواد شیمیایی با فلزات مخصوصی ترکیب می شوند و واکنش های شیمیایی را ایجاد می کنند که باعث انتقال الکترون ها و تولید بارهای الکتریکی می گردد. باتری تر از جمله وسایلی است که از این راه الکتریسیته تولید می کند. این پدیده بر قوانین الکتروشیمی مبتنی است. ساختمان داخلی باتری تر از محلولی به نام اسید سولفوریک که در یک ظرف ریخته شده به عنوان الکترولیت به همراه دو میله از جنس های مس و روی تشکیل شده است. هنگامی که میله های مس و روی را در داخل محلول وارد می کنیم با محلول ترکیب می شوند و در نهایت مس الکترون های والانس خود را از دست داده و از طریق محلول به میله روی انتقال می یابد. بر اثر از دست دادن و گرفتن یون ها میله روی دارای بار منفی و میله مسی دارای بار مثبت می شود. به واقع در این حالت میله مسی کمبود الکترون و میله روی دارای ازدیاد الکترون است.

شکل ۱۹-۳- ساختمان یک نوع باتری تر

شکل (۱۹-۳) تصویری از یک باتری تر با فعل و انفعالات صورت گرفته در آن را نشان می دهد.

الکتریسیته حاصل از فشار مکانیکی:

هنگامی که به بعضی اجسام فشار وارد کنیم، الکترون های والانس آن ها از مدار خارج می شوند. در نتیجه الکترون ها یک طرف جسم را ترک و در طرف دیگر آن جمع می شوند بنابراین در دو طرف جسم بارهای مثبت و منفی بوجود می آید. در صورتی که فشار قطع شود الکترون ها به مدار اولیه خود باز می گردند. به اثر فشار برای تولید بارهای الکتریکی (الکتریسیته) «پیزوالکتریک» می گویند. شکل (۲۰-۳) پیزو یک کلمه یونانی به معنای فشار است. هرچه فشار اعمال شده بیشتر و زمان کوتاهتر باشد ولتاژ به وجود آمده بیشتر خواهد شد.

از جمله زمینه های کاربردی این روش می توان به کریستال های پیزوالکتریک که در برخی میکروفون ها بکار می رود و یا فندک های مورد استفاده در وسایل گازسوز امروزی را نام برد. شکل (۲۱-۳)

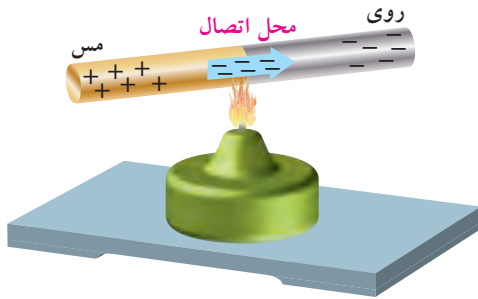
شکل ۲۰-۳

۲۱-۳

(الف)

(ب)

حرارت باعث انتقال الکترون از مس به روی می شود.

۳-۲۲- ترموالکتریک (الکتریسیته‌ی حرارتی)

۳-۲۳

الکتریسیته حاصل از حرارت:

همان طوری که می دانید در هنگام اتصال دو جسم غیرمشابه، انتقال الکترون صورت می گیرد. فلزات فعال در درجه‌ی حرارت معمولی اتاق نیز می توانند الکترون آزاد کنند. برای مثال اگر مطابق (شکل ۲۲-۳) دو فلز مس و روی را به یکدیگر متصل کنیم، الکترون‌ها از مس خارج شده و به اتم روی وارد می شوند. در نتیجه فلز روی، الکترون‌های اضافی کسب کرده و دارای بار منفی می شود و بالعکس مس که الکترون‌های خود را از دست داده دارای بار مثبت می شود.

مقدار بارهایی که در درجه حرارت اتاق تولید می شوند کم هستند زیرا انرژی حرارتی کافی برای آزاد کردن الکترون‌های بیشتر وجود ندارد ولی اگر محل اتصال دو فلز را حرارت دهیم انرژی بیشتری تولید می شود و الکترون‌های بیشتری آزاد می گردند. به این روش «ترموالکتریک» گفته می شود.

هرچه حرارت داده شده بیشتر باشد بار بیشتری تولید می شود. به اتصال این دو فلز «ترموکوپل» گفته می شود. هنگامی که چندین ترموکوپل به یکدیگر متصل شوند. یک ترموپیل (باتری حرارتی) بوجود می آید. از ترموکوپل (شکل ۲۳-۳) برای اندازه گیری درجه حرارت در کوره‌ها استفاده می شود.

الکتریسیته حاصل از نور:

نور نوعی انرژی است که از ذرات حامل انرژی به نام فوتون به وجود می آید. هنگامی که فوتون‌های یک شعاع نوری با جسمی برخورد می کنند، انرژی خود را از دست می دهند. در بعضی اجسام انرژی فوتون‌ها باعث آزادی الکترون‌ها می شود. موادی مانند پتاسیم، سدیم، ژرمانیم و سولفات سرب در مقابل نور الکترون از دست می دهند.

یکی از پرکاربردترین روش های تولید الکتریسیته حاصل از نور روشن «فتوولتیک» است.

در این روش انرژی نورانی تابیده شده به یکی از دو صفحه ی متصل به هم باعث تخلیه ی الکترون از یکی به دیگری می شود. در نتیجه مانند باتری در دو صفحه بارهای مخالف ایجاد می شود.

امروزه با استفاده از نور تابیده شده خورشید بر روی صفحات (سلول های) خورشیدی الکتریسیته تولید می شود. (شکل ۲۴-۳) تصویر دو نمونه کاربرد این روش را نشان می دهد.

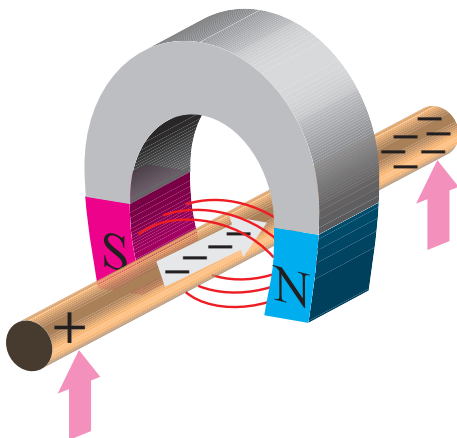

۳-۲۴

الکتریسیته حاصل از مغناطیس:

همانطوری که می دانید دو آهنربا در حالتی یکدیگر را جذب و در شرایطی، یکدیگر را دفع می کنند. علت این امر آن است که میدان های حاصل از آهنرباها نیرویی دارند که بر یکدیگر اثر می کنند. با در نظر گرفتن این مقدمه حال اگر یک سیم مسی را در میدان مغناطیسی حرکت دهیم، الکترون های داخل سیم آزاد می شوند و داخل سیم یک در یک جهت به حرکت درمی آیند.

از نیروی میدان مغناطیسی برای حرکت الکترون ها نیز می توان استفاده کرد. به این روش «الکتریسیته مغناطیسی» گفته می شود. (شکل ۲۵-۳) تصویری از چگونگی اثرگذاری میدان مغناطیسی بر یک سیم و (شکل ۲۶-۳) تصویر یک مولد واقعی که براساس خاصیت الکترومغناطیسی کار می کند را نشان می دهد.

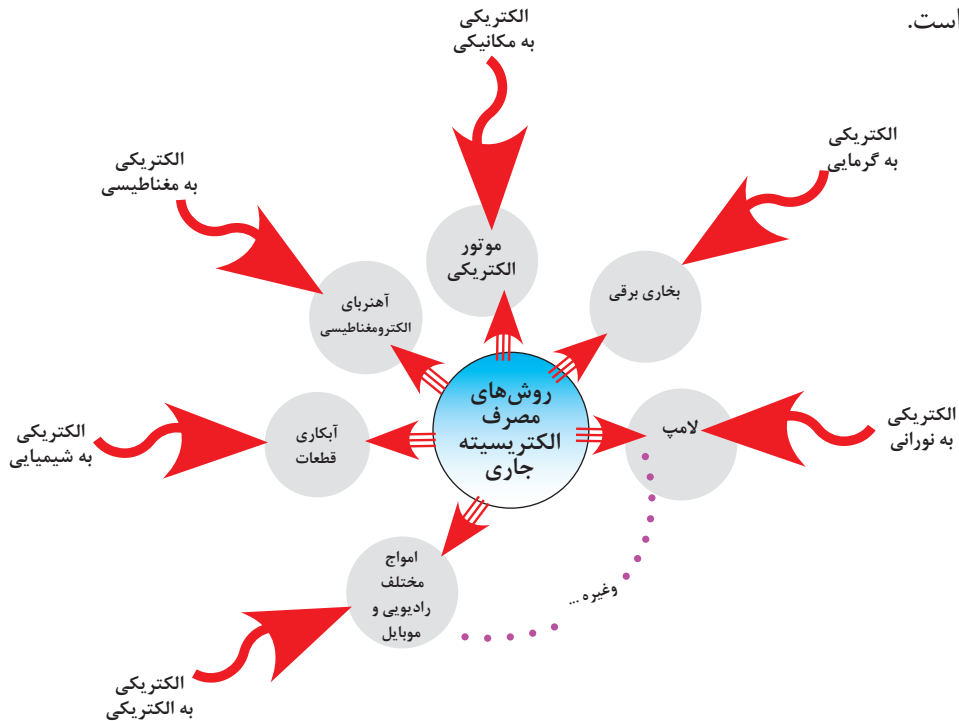
۳-۲۵- الکتریسیته ی مغناطیسی (الکترومغناطیسی)

۳-۲۶

۲-۳-۳ مصرف الکتريسيته

در عمل، زمينه هاي مصرف الکتريسيته تقريباً در تمامي علوم به نوعي کاربرد دارد که در (شکل ۱۶-۳) به چند نمونه آن اشاره شده است.

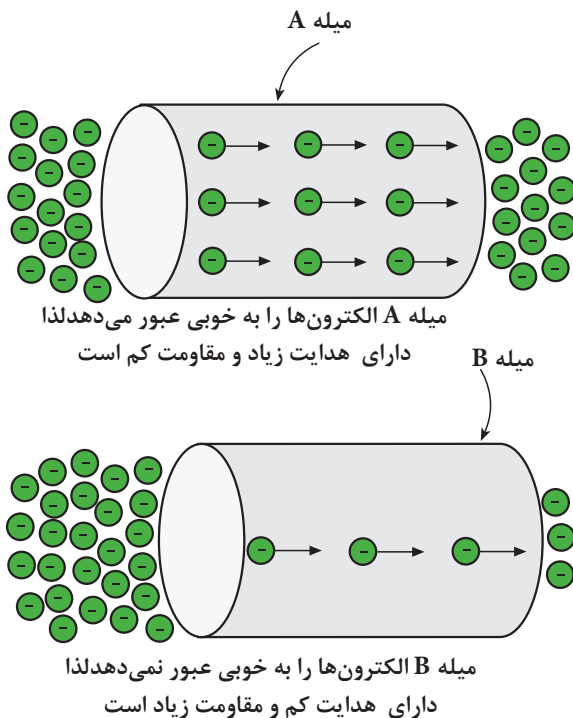

۳-۱۶

۳-۳-۳-۳ هدايت ومقاومت مخصوص

همان طور که قبلاً نیز ذکر شد اجسامی که در طبیعت وجود دارند نمی توانند جریان الکتريکی را به یک اندازه از خود عبور دهند، تعداد الکترون های لایه آخر مواد مختلف با هم متفاوت است. میزان هدايت اجسام را با ضريبي تحت عنوان «ضريب هدايت مخصوص» بيان می کنند. اين ضريب نشان می دهد که یک جسم تا چه اندازه جريان الکتريکی را از خود عبور می دهد. ضريب هدايت را با حرف يونانی χ (کاپا) نشان می دهند.

ضريب ديگري که در اجسام مطرح می شود «ضريب مقاومت مخصوص» نام دارد. اين ضريب ميزان مخالفت جسم را نسبت به عبور جريان الکتريکی بيان می کند. ضريب مقاومت مخصوص را با حرف يونانی ρ (رو) نشان می دهند.

شکل ۱۷-۳- میله B الکترون ها را به خوبی عبور نمی دهد لذا دارای هدايت کم و مقاومت زياد است.

با کمی دقت در توضیحات فوق می توان نتیجه گرفت که این دو ضریب عکس یکدیگرند و روابط زیر را برای این دو ضریب می توان نوشت:

$$\rho = \frac{1}{\chi} \quad \text{یا} \quad \chi = \frac{1}{\rho}$$

در واقع هر جسمی که قابلیت هدایت آن زیاد است مقاومت الکتریکی آن کم و هر جسمی که مقاومت الکتریکی آن زیاد باشد دارای هدایت الکتریکی کم است. در شکل ۳-۱۷ و ۳-۱۸ این مورد نشان داده شده است.

این دو ضریب بدون واحد بوده و واحد آن ها بر حسب عوامل دیگر بیان می شود. یعنی: مقدار مقاومت و هدایت مخصوص سیم های مسی و آلومینیومی که در صنعت برق کاربرد دارند عبارتند از:

$$\chi_{\text{Cu}} = 56 \quad (\text{هدایت مخصوص مس})$$

$$\rho_{\text{Cu}} = \frac{1}{\chi_{\text{Cu}}} = \frac{1}{56} = 0.01785 \quad (\text{مقاومت مخصوص مس})$$

$$\chi_{\text{Al}} = 37 \quad (\text{هدایت مخصوص آلومینیوم})$$

$$\rho_{\text{Al}} = \frac{1}{\chi_{\text{Al}}} = \frac{1}{37} = 0.027 \quad (\text{مقاومت مخصوص آلومینیوم})$$

$$\rho = \frac{\Omega \cdot \text{mm}^2}{\text{m}}$$

$$\chi = \frac{\text{m}}{\Omega \cdot \text{mm}^2}$$

در مباحث الکتریکی معمولاً میزان مقاومت یا هدایت مواد مختلف نسبت به مس سنجیده می شود. مثلاً اگر گفته شود نسبت مقاومت کربن ۲۰۳۰ می باشد، یعنی میزان مقاومت کربن ۲۰۳۰ مرتبه بیشتر از مس است.

الف - ضریب هدایت گیره کاغذ زیاد است در نتیجه با وصل به پیچ لامپ روشن می شود

ب - ضریب مقاومت پاک کن زیاد است در نتیجه با وصل به پیچ لامپ روشن نمی شود.

شکل ۳-۱۸

۳-۴- مقاومت الکتریکی

«مقاومت الکتریکی» خاصیتی است که جسم در مقابل عبور جریان الکتریکی از خود مخالفت نشان می دهد. این مخالفت گاهی مانند مقاومت الکتریکی سیم های رابط به صورت ناخواسته و مزاحم در مدارهای الکتریکی وجود دارد. این مقاومت باعث ایجاد تلفات الکتریکی می شود. (شکل ۳-۱۹)

شکل ۳-۱۹- سیم های رابط خطوط انتقال باید دارای مقاومت کمی باشند. مقاومت این سیم ها از نوع مقاومت های مزاحم است.

شکل ۳-۲۰- رشته حرارتی اتوی برقی به عنوان مقاومت الکتریکی نقش تولید حرارت و کنترل جریان را به عهده دارد.

مقاومت می تواند به عنوان عاملی از پیش تعیین شده به صورت یک مصرف کننده در مدارهای الکتریکی قرار گیرد. رشته حرارتی (المنت) اتوی خشک برقی به عنوان یک مقاومت، نه تنها مزاحم نیست بلکه علاوه بر کنترل جریان الکتریکی حرارت نیز تولید می کند. (شکل ۳-۲۰)

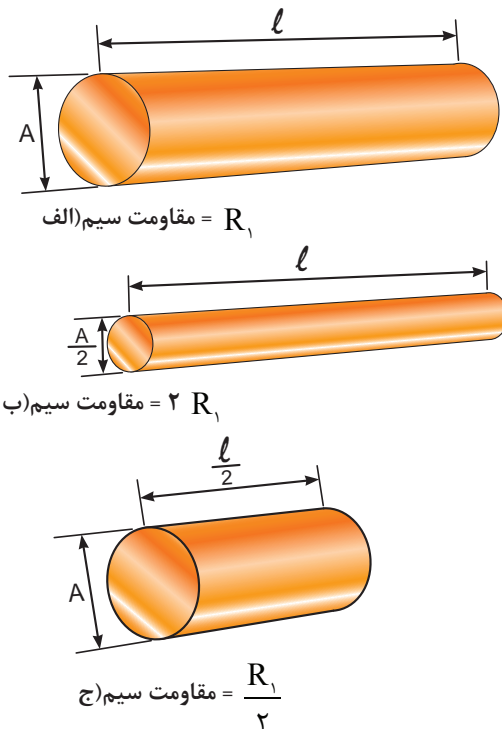
مقدار مقاومت الکتریکی را بر حسب اهم (Ω) می سنجند. مقدار مقاومت الکتریکی به عوامل فیزیکی و الکتریکی گوناگونی بستگی دارد.

۳-۴-۱- عوامل فیزیکی مؤثر در

مقدار مقاومت الکتریکی:

هرگاه سه قطعه سیم با مشخصات داده شده در شکل ۳-۲۱ را در اختیار داشته باشیم و به طور جداگانه مقدار مقاومت های هر یک از آن ها را اندازه بگیریم به نتایجی می رسیم که نشانگر ارتباط بین عوامل مؤثر در مقاومت الکتریکی یک هادی است. برای بررسی عوامل، موارد زیر را مورد بررسی قرار می دهیم:

۱- مقاومت سیم (الف) را اندازه می گیریم و به عنوان مقاومت مبنا یادداشت می کنیم.

شکل ۳-۲۱- مقایسه مقاومت چند قطعه سیم با ابعاد مختلف

۲- سپس مقاومت سیم (ب) را اندازه می گیریم. در این حالت مشاهده می شود با وجودی که سطح مقطع سیم نصف شده است مقدار مقاومت آن دو برابر افزایش می یابد. ۳- با اندازه گیری مقاومت سیم در مرحله (ج) مشاهده می کنیم که با توجه به اینکه طول سیم در حالت (ج) نسبت به حالت (الف) نصف شده، مقدار مقاومت آن نیز به نصف مقدار در حالت (الف) کاهش یافته است. با مقایسه مراحل (الف، ب و ج) در می یابیم که مقاومت یک سیم با طول آن رابطه مستقیم و با سطح مقطع آن نسبت عکس دارد. مقدار مقاومت سیم را می توان از روابط زیر به دست آورد:

$$R = \rho \frac{\ell}{A} \quad \text{یا} \quad R = \frac{\ell}{\chi \cdot A}$$

R - مقاومت سیم بر حسب اهم (Ω)

ℓ - طول سیم بر حسب متر (m)

A - سطح مقطع سیم بر حسب میلی متر مربع (mm^2)

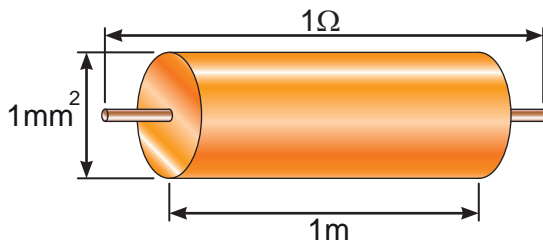
ρ - مقاومت مخصوص سیم بر حسب ($\frac{\Omega \cdot \text{mm}^2}{\text{m}}$)

χ - هدایت مخصوص سیم بر حسب ($\frac{\text{m}}{\Omega \cdot \text{mm}^2}$)

$\frac{\Omega \cdot \text{mm}^2}{\text{m}}$ که واحد مقاومت مخصوص سیم می باشد بیانگر آن است که مقاومت سیمی به طول یک متر و سطح مقطع یک میلی متر مربع برابر با یک اهم است. (شکل ۲۲-۳) این مطلب را بصورت ریاضی می توان چنین نوشت:

$$R = \rho \frac{\ell}{A} \Rightarrow \rho = \frac{R \cdot A}{\ell}$$

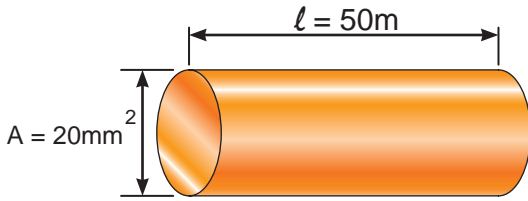
$$\rho = \frac{1[\Omega] \times 1[\text{mm}^2]}{1[\text{m}]} \quad \text{واحد}$$

شکل ۲۲-۳- مشخصات سیمی با مقاومت مخصوص یک اهم

شکل ۲۳-۳- تصاویری از سیم های مسی یک و چند رشته با سطح مقطع $1/5 \text{ mm}^2$ و طول ۲۰ cm

شکل ۲۴-۳- سیم مسی به همراه مشخصات

الف - سیم مسی در بین دو گیره سوسماری

ب - سیم تنگستن در بین دو گیره سوسماری.

شکل ۲۵-۳

در شکل ۲۳-۳ تعدادی سیم با سطح مقطع های مختلف را مشاهده می کنید. در انتخاب سطح مقطع سیم برای سیم کشی مدارهای روشنایی یا صنعتی باید به طول و سطح مقطع سیم توجه داشت زیرا در صورت عدم دقت در انتخاب سطح مقطع مناسب، مقاومت سیم افزایش می یابد و میزان تلفات حرارتی را در سیم بالا می برد.

مثال: مقاومت سیم مسی با مشخصات داده شده در

شکل ۲۴-۳ را به دست آورید. ($\chi = 56$)

$$R = \frac{l}{\chi \cdot A}$$

$$R = \frac{50}{56 \times 20} \Rightarrow R = 0.44 \Omega$$

عکس مقاومت الکتریکی را هدایت الکتریکی می نامند و آن را با حرف (G) نمایش می دهند. واحد هدایت الکتریکی را بر حسب مو (mho) بیان می کنند. ($1 \text{ mho} = \frac{1}{\Omega}$) تصاویر ۲۵-۳ الف و ۲۵-۳ ب نشان می دهند که زیاد یا کم بودن مقدار ضریب هدایت یک سیم چقدر در میزان روشنایی لامپ مؤثر است.

در تصویر (الف) چون سیم به کار رفته در محل اتصال مسی است مقاومت آن کم و به عبارت دیگر میزان هدایت آن زیاد است در این حالت نور لامپ زیاد می باشد. در شکل (ب) سیمی از جنس تنگستن استفاده شده است. چون مقدار هدایت سیم تنگستن کم است به همین خاطر نور لامپ کم می شود.

هدایت الکتریکی را می توان از رابطه زیر بدست آورد:

$$G = \frac{1}{R}$$

عوامل فیزیکی دیگری مانند دمای محیط، درصد مواد تشکیل دهنده و ... در مقدار مقاومت ها مؤثر هستند که از طرح چنین مواردی خودداری می شود.